

Fakta om afhandlingens empiriske grundlag

- Jon Rafman: 9-eyes (tumblr blog), fortløbende
- Katrine Marie Guldager: København (2004)
- Peer Hultberg: Byen og verden (1992)
- Jules Romains: La Vie unanime. Poème 1904-1907 (1908), Mort de Quelqu'un (1911)
- Virginia Woolf: The Waves (1931)
- Georges Perec: Tentative d'épuisement d'un lieu parisien (1975)
- Flaneur Magazine (2013-) (nummer 1-4)

Om Elisabeth Skou Pedersen

Elisabeth Skou Pedersen er cand.mag i litteraturhistorie. Hun har skrevet sin ph.d.-afhandling ved Institut for Kommunikation og Kultur, Aarhus Universitet, hvor hun har indgået i forskningsprogrammet Medialitet, Materialitet og Æstetisk Betydning. Hendes forskningsmæssige fokus er på sted, rum og litteratur.

Tid og sted for forsvar

Tirsdag den 24. maj 2016, kl. 14.00
Langelandsgade 145, bygn. 1584, lok. 124

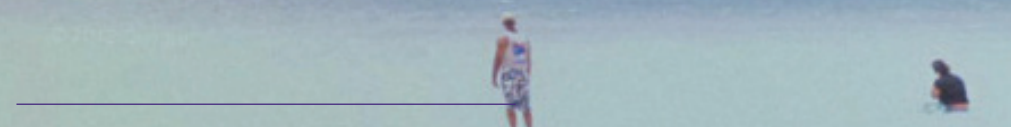
Kontakt

Elisabeth Skou Pedersen
Mail: elisabethskou@gmail.com
Tlf. +45 26742037

Aarhus Universitet
Institut for Kommunikation og Kultur
Langelandsgade 139
Jens Chr. Skous Vej 2 og 4 (bygning 1485 og 1481)
8000 Aarhus C

A PARTIAL VIEW METONYMY, SCALE, AND REPRESENTA- TION IN LITERARY GEOGRAPHY

Ph.d.-afhandling af Elisabeth Skou Pedersen

AARHUS UNIVERSITET

A PARTIAL VIEW METONYMY, SCALE, AND REPRESENTATION IN LITERARY GEOGRAPHY

Afhandlingen undersøger forholdet mellem den subjektive krop og det kropsløse, kartografiske overblik i en række tekster med henblik på at genforhandle geografens begreb om skala. Undersøgelsen er et bidrag til det voksende interdisciplinære felt mellem litteratur og geografi. Her er målet at iværksætte geografisk tænkning i en næranalytisk metode med henblik på at bidrage til feltets begrebsdannelse omkring repræsentation.

Litterær geografi

Der er inden for de sidste årtier sket en opblomstring af den litterære geografi, som dyrkes både af geografer og litterater, og som undersøger forholdet mellem litteratur, sted og rum – det kan være både analytisk, historisk eller sociologisk. En af hovedudfordringerne i den litterære geografi er spørgsmålet om repræsentation: hvordan etablerer man en forbindelse mellem (skønlitterære) tekster og steder? Afhandlingen undersøger, hvordan litteraturens form kan ses som udtryk for en geografisk tænkning.

Krop og kort

Geografiens omdiskuterede begreb om skala inddeler verden i en vertikal lagdeling fra det globale over det nationale, det regionale, osv. – indtil kroppen, som er den ultimative lokale skala. Ofte iværksættes begrebet som en modsætning mellem det kropsløse overblik (som

vi kender det fra verdenskortet) og det subjektive, situerede og begrænsede blik (som f.eks. undersøges af kropsfænomenologien). Mange har kritiseret denne orden og i stedet f.eks. foreslået netværket som en ikke-hierarkisk model for forholdet mellem lokal og global.

Metonymi og skala

Metonymi er en retorisk figur, der skaber betydning gennem nærhed ved f.eks. at nævne årsagen for at henvise til virkningen eller del for helhed. Afhandlingen foreslår metonymien i udvidet forstand som et nyt skalabegreb, der fremhæver sammenhængen mellem det lokale og det globale, men samtidig anerkender at det globale kun er tilgængeligt for den situerede krop ved hjælp af abstraktion. Ved bl.a. at drage paralleller mellem skalabegrebets perspektiver og litteraturens brug af synsvinkel viser afhandlingen, hvordan metonymibegrebet kan nedbryde modsætningen mellem krop og overblik.

Litteraturen former verden

Både i geografien og den litterære teori har rum og sted været associeret med beskrivelse. Ved i stedet at undersøge virkemidler som fortællerforhold, fortællestruktur og billedsprog demonstrerer afhandlingen, at også litteraturens form er med til at skabe dens fremstilling af sted og rum. Litteraturen er ikke blot selv-referentiell eller en gennemsigtig repræsentation – den former verden gennem sine sproglige udtryk.

Konklusioner

- Som geografisk trope tilbyder metonymien en kombination af spænding og sammenhæng mellem betegner og betegnet, der tilsvarende den moderne stedserfaring: vi er lokale kroppe med et begrænset blik, men vi orienterer os globalt ved hjælp af kort og abstraktion.
- Gennem næranalyser med fokus på geografiske begreber kan man iagttage, hvordan litteraturen udøver en geografisk tænkning, ikke bare gennem beskrivelse og reference, men gennem sin form.